

Tiderne skifter, og vi ændres med dem. Det er i Sandhed noget, Venstre kan sige om sig selv. Naar det ærede Medlem Hr. Slebsager i Gaar begrundede sit Partis Modstand mod den foreslaaede Kriseafgift saa fuldkommen rigtigt, idet han frygtede Konsekvensen, frygtede en Fortsættelse af Udviklingen af denne ekstraordinære Kriseafgift, som er en Formueafgift, saa er jeg fuldkommen enig med ham heri. Men hvem var det, der i 1903 indførte den tilsyneladende saa beskedne og uskyldige, men netop alligevel saa udviklingsdygtige Formueskat andre, end just Talerens eget Partil!

Vort Partis, det konservative Folkepartis Stilling til Kriseafgiften er givet. Vi er imod denne Afgift, fordi den er det stik modsatte af, hvad Øjeblikket kræver. Hvis man vil gavne Erhvervslivet, maa man finde andre Veje; hvis man vilde skade det, kunde man ikke finde nogen bedre Vej at gaa end just den at belaste Formuerne ekstraordinært, som her foreslaaet. Vi tager denne Stilling, ikke af Medfølelse med de passive Kapitalister, som der var Tale om, men af Hensyn til hele den Rolle, Kapitalen spiller. Naar vi ser hen til den Kapitalnød, den Kreditnød, som netop er et saa fremherskende Kendetegn ved Situationen, og som er saa afgørende skæbnesvanger for Erhvervslivet, tror vi, at det foreliggende Forslag er yderst uheldigt, og vi vil modarbejde det af al Magt. Der kunde være Tale om at bringe Ofre, men i saa Tilfælde maatte de være anderledes lagt, og de maatte først og fremmest kunne nytte. Ofre af denne Slags, en Aftapning, hvorved man af det i Forvejen kapitalblodfattige Erhvervslegeme tapper 24 Mill. Kr.'s Kapital, taget ud af Sparekasserne, Bankerne og Obligationsmassen, vilde svække Erhvervslivet. Og naar man saa ser hen til Formaalet dermed: en Tilskudsordning, som vil sluge Pengene uden at give Nytte til Gengæld, er vor Stilling givet, og her bliver den et klart Nej.

Jeg vil ligesom det ærede Medlem Hr. Slebsager rejse det Spørgsmaal, hvad en passiv Kapital egentlig er. Det er muligt, at Kapitalen er passiv for den enkelte, men jeg haaber dog ikke, at den Bank eller den Sparekasse, den er anbragt i, ogsaa har anbragt de Penge, som man dog faar nogle Renter af, selv om det maaske ikke altid er meget, paa passiv Maade. Selvfølgelig arbejder al denne Kapital og netop den Kapital, her er anbragt, aktivt ude i Erhvervslivet, og trækkes den ud af Erhvervslivet, vil Følgerne blive de alvorlige, jeg nævnte.

Den højtærede Erhvervsminister led-sagede sin Tale med forskellige Eksempler, der skulde vise, hvor smaa Byrderne var. Ministeren nævnte, at naar f. Eks. en Rentier med 250 000 Kr. kun skulde af med 1 500 Kr., kunde Ministeren umuligt faa Graad i Halsen ved at tænke paa, at denne Beskatning vilde genere vedkommende Rentier. Nu ved jeg ikke, hvor let den højtærede Minister har til at faa Graad i Halsen, men tænker man paa den samlede Virkning af denne Foranstaltning og overfører den paa den nuværende Situation, der er saa præget af Kapitalnød og Svækkelse paa Obligationsmarkedet, tror jeg nok, at man i alt Fald nationaløkonomisk maa faa Graad i Halsen, naar man tænker paa Konsekvenserne af et Forslag som det, der her ligger for. Det er jo i høj Grad Kapitalnøden, der er Situationens Kærne, i alt Fald hvad den finansielle Side af Sagerne angaar.

Jeg skal med Hensyn til den højtærede Erhvervsministers Bemærkning om Landmandsbanken udtale mig ganske kort. Ministeren udtalte, at naar man havde Raad til Tab paa den ene Garanti, maatte man ogsaa have Raad til eventuelt Tab paa nye Garantier og til nye kontante Tilskud. Ministeren nævnte for den nye Garanti en Sum paa i alt 99 Mill. Kr. Det forekommer mig nu, at det er en lidt ejendommelig Betragtning. Jeg tror, man hellere skulde se at afvikle den første Garanti, maaske ved Tilførsel af udenlandsk Kapital, se at komme paa sund Grund og saa vente lidt med flere Ofre og flere Garantier. Jeg tror, at baade Erhvervslivet og Skatteyderne har Krav paa at faa gjort rent Bord med Hensyn til gamle Sorger, inden man begynder at dække op med nye Garantier, om hvilke man ved, at de er tvivlsomme, og at man kan sætte et stort Spørgsmaals-tegn ved dem.

Jeg skal nu ganske kort vende mig til Lovforslagets Afsnit II, idet min Partifælle, det ærede Medlem Hr. Larsen-Badse, vil nærmere redegøre for vort Partis Stilling hertil. Det er jo saaledes, at Lovforslaget er sammensat af mange forskellige Dele, og mit Parti har derfor valgt at lade de specielle Sider, der vender mod Landbruget, behandle af en særlig Repræsentant for dette. Jeg skal da blot ganske kort sige, at naar den højtærede Minister i sin Forelæggelsestale erklærede, at Landbrugets Afsætningsforhold glædeligvis i Modsætning til Industriens var i Orden, saa er dette kun relativt rigtigt. Vi ved alle, hvad den tyske Toldlov har betydet for Afsætningen netop af Landbrugets Eksport, og